

Dąbrowa Górnicza, 21.04.2026 r.

SYSTEM WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

§ 1. Uwagi wstępne

1. Proces uwzględnia obowiązujące przepisy prawa oraz standardy instytucji akredytującej.
2. Proces weryfikacji efektów uczenia się zapewnia ich zgodność z programem studiów, rzetelność i porównywalność ocen, wykorzystanie zróżnicowanych metod.
3. Weryfikacja efektów uczenia się obejmuje analizę wybranych mierników ilościowych i jakościowych wraz z określeniem progów alarmowych i działań naprawczych.
4. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty.
5. Weryfikacja efektów uczenia się prowadzona jest na różnych etapach kształcenia:
 - 1) zaliczenia cząstkowe (zaliczenia wszystkich form zajęć w ramach poszczególnych grup zajęć),
 - 2) weryfikacja efektów uczenia się uzyskiwanych w trakcie praktyk,
 - 3) weryfikację założonych w programie kształcenia efektów uczenia się na zakończenie studiów, poprzez seminarium dyplomowe i przygotowanie pracy dyplomowej (o ile program studiów przewiduje), a także w trakcie egzaminu dyplomowego,
 - 4) ocena umiejętności klinicznych z wykorzystaniem egzaminu OSCE (*Objective Structured Clinical Examination*).
6. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych na kierunkach studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668), uwzględniają wymagania określone w standardach kształcenia.
7. Weryfikacja obejmuje także analizę takich wskaźników jak: rozkład ocen oraz zdawalność przedmiotów, wyniki egzaminów i zaliczeń (w tym średnie wyniki oraz odsetek ocen negatywnych), stopień osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się (na poziomie przedmiotu i programu). W przypadku istotnych odchyień (np. powyżej 30% ocen niedostatecznych lub powyżej 80% ocen bardzo dobrych) przeprowadzana jest pogłębiona analiza przyczyn oraz wdrażane są działania doskonalące.
8. Oceny efektów uczenia się dokonuje prowadzący zajęcia lub wyznaczona komisja (np. egzamin dyplomowy, zajęcia PBL), w skład której mogą również wchodzić osoby niebędące pracownikami dydaktyczno-badawczymi AWSB (np. przedstawiciele przedsiębiorców czy sektora publicznego).
9. Częścią procesu jest analiza opinii studentów dotyczących jakości kształcenia i sposobu weryfikacji efektów uczenia się, opinii pracodawców oraz wyniki praktyk zawodowych, wyniki badania losów zawodowych, dane z systemów e-learningowych (np. aktywność studentów, postępy w realizacji kursów), wyniki analiz jakościowych, w tym przeglądów prac studenckich oraz wniosków z hospitacji zajęć.
10. Weryfikacja obejmuje wszystkie kategorie efektów uczenia się tj.: wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne.
11. Proces weryfikacji efektów uczenia się zapewnia rzetelność, obiektywność i porównywalność ocen, w szczególności poprzez stosowanie jednolitych kryteriów oceny.
12. System oceniania opiera się na przejrzystych i spójnych kryteriach, wspierających nie tylko weryfikację efektów uczenia się, ale również rozwój studenta poprzez informację zwrotną i stopniowe zwiększanie poziomu wymagań.

13. Efekty uczenia są weryfikowane w bezpośrednim kontakcie nauczyciela i studenta jak również, w uzasadnionych wypadkach, zdalnie (z zapewnieniem zgodności z zasadami ochrony danych osobowych oraz identyfikacji studenta), w szczególności, gdy zdalna forma weryfikacji pozwoli dostosować proces do szczególnych potrzeb studenta/ki. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość gwarantują identyfikację studentów.
14. System weryfikacji efektów uczenia się, po dokonaniu określonych modyfikacji, może mieć zastosowanie na studiach podyplomowych oraz w ramach innych form kształcenia realizowanych w Akademii WSB.

§ 2. Transparentność, rzetelność i porównywalność oceniania

1. Zapewnia się transparentność, rzetelność oraz porównywalność procesu oceniania poprzez:
 - przekazywanie studentom na początku zajęć jasnych i szczegółowych informacji dotyczących efektów uczenia się, kryteriów ich weryfikacji oraz zasad oceniania, w tym progów ocen i form zaliczenia. Kryteria te są jasno określone i konsekwentnie stosowane w trakcie całego procesu kształcenia
 - zapewnienie studentom dostępu do stosowanych narzędzi oceniania (np. rubryk, kryteriów punktacji, przykładowych prac), umożliwiających zrozumienie warunków zaliczenia przedmiotu;
 - umożliwienie studentom wglądu do ocenionych prac oraz uzyskania informacji zwrotnej uzasadniającej przyznaną ocenę;
 - stosowanie wystandaryzowanych i adekwatnych do efektów uczenia się metod oceniania, zapewniających spójność pomiędzy różnymi formami zajęć i grupami;
 - podejmowanie działań na rzecz porównywalności ocen, w szczególności poprzez stosowanie wspólnych kryteriów, uzgodnień zespołów dydaktycznych oraz okresowych przeglądów rozkładów ocen, możliwość udziału drugiego egzaminatora w uzasadnionych przypadkach;
 - monitorowanie rzetelności procesu oceniania, w tym analizę wyników ocen, identyfikację ewentualnych odchyleń oraz wdrażanie działań doskonalących;
 - zapewnienie zgodności procesu oceniania z zasadami etyki akademickiej oraz obowiązującymi regulacjami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

§ 3. Procedura odwoławcza

Student ma prawo do odwołania się od wyniku oceny zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie studiów. Uczelnia zapewnia przejrzystość i bezstronność procedury odwoławczej.

§ 4. Opis efektów uczenia się - ogólne wytyczne

1. Efekty uczenia się stanowią podstawę wyznaczania zakresu treści kształcenia, ich usytuowania w modułach kształcenia, sekwencyjność przedmiotów.
2. Opisanie efektów uczenia się służy deskrytor rozumiany jako ogólne stwierdzenie określające zakładane efekty uczenia się.
3. Efekty uczenia się są określone w obszarze wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.
4. Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia efekty uczenia się: zdefiniowane w standardach kształcenia, zdefiniowane w ramach charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz uniwersalnych charakterystyk poziomów PRK zdefiniowanych dla danego poziomu studiów (6-8 poziom). Efekty kierunkowe muszą być zdefiniowane w taki sposób, aby możliwe było stwierdzenie, czy zostały one osiągnięte przez studenta i ab-

solwenta.

5. Efekty uczenia się są zapisane w postaci kierunkowych efektów uczenia się. Ich uszczegółowienie znajduje się w sylabusach. Efekty powinny być specyficzne, konkretne i mierzalne.
6. Matryca efektów uczenia się wskazuje, w których modułach zajęć realizowane są efekty uczenia.

§ 5. Opis sposobów weryfikowania efektów uczenia się

1. Dobór sposobów weryfikowania efektów uczenia się powinien uwzględniać formę prowadzenia zajęć i wynikać z celów edukacyjnych.
2. Zasady oceny studentów reguluje *Ramowy system oceny studentów* (zał. 1), który opisuje szczegółowe wymagania dotyczące przedmiotów kończących się egzaminem, zaliczenia ćwiczeń z przedmiotów kończących się egzaminem, zaliczeń z przedmiotów, które nie kończą się egzaminem, a także kryteria ilościowe i jakościowe przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych oraz stosowaną skalę ocen,
3. Metody weryfikacji efektów uczenia się założonych w poszczególnych modułach są określone w sylabusie lub karcie przedmiotu.
4. Sposób weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych w trakcie praktyki jest określony przez odpowiedni Regulamin Praktyk oraz w sylabusie praktyk. Dokumentowanie przebiegu praktyki zawodowej odbywa się w oparciu o przyporządkowanie realizowanych przez studenta zadań do każdego zakładanego efektu uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Każdy wpis w dzienniczku praktyk odnosi się bezpośrednio do określonych efektów uczenia się, co zapewnia ich pełną identyfikowalność i możliwość weryfikacji.
5. Sposób weryfikacji umiejętności praktycznych studentów kierunków przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedziny nauki medyczne i nauki o zdrowiu w ramach egzaminu OSCE określony jest w drodze Zarządzenia Rektora.
6. Regulamin dyplomowania wraz z załącznikami opisuje przebieg realizacji procesu dyplomowania, w tym: zgłaszania, ogłaszania i wyboru, zatwierdzania, tematów prac dyplomowych, zasady prowadzenia seminariów dyplomowych, wymagania dla prac dyplomowych, składania prac dyplomowych, przygotowywania recenzji prac dyplomowych, przebiegu egzaminu dyplomowego.
7. System weryfikacji efektów końcowych obejmuje kontrolę i nadzór nad procesem dyplomowania, oraz cyklicznie prowadzone badanie losów zawodowych absolwentów.
8. Zapewnia się dostosowanie metod weryfikacji efektów uczenia do potrzeb studentów ze szczególnymi potrzebami, w szczególności poprzez indywidualizację formy, czasu i warunków zaliczeń oraz egzaminów, z zachowaniem wymagań merytorycznych i zakładanych efektów uczenia się. Dostosowania mogą obejmować m.in. zmianę formy egzaminu (np. z pisemnej na ustną), wydłużenie czasu pracy, zastosowanie technologii wspierających, materiały w dostępnych formatach, a także organizację egzaminu w warunkach umożliwiających pełne uczestnictwo studenta w procesie weryfikacji.
9. W procesie weryfikacji efektów uczenia się określa się zasady wykorzystania narzędzi sztucznej inteligencji, w tym zakres ich dopuszczalnego użycia oraz metody weryfikacji samodzielności pracy studenta.

§ 6. Archiwizacja prac studentów

1. Prace zaliczeniowe, egzaminacyjne, prace projektowe, dzienniczki praktyk oraz inne materiały stanowiące potwierdzenie zdobycia przez studenta założonych w programie studiów efektów uczenia się są archiwizowane przez okres całego cyklu kształcenia w celu dokonywania cyklicznych ich przeglądów. Szczegółowe zasady archiwizacji prac określa załącznik 2 do niniejszego dokumentu.

2. Archiwizacja dokumentacji prowadzona jest w formie elektronicznej w systemach informatycznych uczelni, zapewniających bezpieczeństwo danych i zgodność z przepisami RODO.

§ 7. Mechanizmy sprawdzania stopnia osiągnięcia założonych w programie efektów uczenia się

1. Za ocenę stopnia realizacji efektów uczenia się odpowiadają powołane przez rektora Zespoły ds. oceny stopnia realizacji efektów uczenia się.
2. Elementem monitoringu jest także bieżąca analiza sposobów weryfikacji efektów uczenia w ramach przeglądów prac zaliczeniowych/egzaminacyjnych losowo wybieranych przez prodziekanów nadzorujących dany kierunek studiów oraz audytów egzaminów testowych, analiza statystyk ocen, analiza opinii interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych.
3. Wytyczne do wykonania oceny stopnia realizacji efektów uczenia się opisuje dokument *Zasady tworzenia, zatwierdzania i przeglądów programów kształcenia i efektów uczenia się*.
4. Wyniki analiz stanowią podstawę do wprowadzania zmian w programach studiów oraz metodach dydaktycznych

§ 8. Udział interesariuszy zewnętrznych

W procesie doskonalenia systemu weryfikacji efektów uczenia się uwzględnia się opinie interesariuszy zewnętrznych, w szczególności pracodawców. Opinie te są pozyskiwane w sposób systematyczny i wykorzystywane w doskonaleniu programów studiów oraz metod weryfikacji efektów uczenia się.

§ 9. Dostępność informacji na temat efektów uczenia się

1. Opis efektów uczenia się jest upubliczniony na stronie internetowej uczelni oraz dostępny dla kandydatów na studia.
2. Opis sposobu weryfikowania efektów uczenia się jest upubliczniony na stronie internetowej uczelni oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 10. Odpowiedzialność

1. Senat Akademii WSB odpowiada za ustalenie efektów kierunkowych dla danego kierunku, poziomu studiów z uwzględnieniem profilu studiów.
2. Rada programowa odpowiada za projektowanie kierunkowych efektów uczenia i metod ich weryfikacji oraz opracowanie sylabusów (we współpracy z nauczycielami posiadającymi niezbędne kompetencje z zakresu danego obszaru wiedzy). Ponadto Przewodniczący rady programowej, członkowie rad programowych oraz prodziekan właściwy dla danego kierunku studiów odpowiadają za monitorowanie prawidłowości i aktualności efektów uczenia się na danym kierunku studiów
3. Dziekan odpowiedzialny jest za:
 - 1) monitorowanie prawidłowości i aktualności efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunków studiów prowadzonych na danym wydziale,
 - 2) kontrolę prawidłowości monitorowania efektów uczenia się na danym kierunku studiów
 - 3) upublicznienie programów kształcenia prowadzonych na danym wydziale.
4. Pełnomocnicy ds. praktyk zawodowych dokonują częściowej oceny osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych praktykom, opierając się na analizie opinii studentów dotyczących przebiegu praktyk, zapisom w dzienniczkach praktyk oraz na bazie ocen pracodawców odnoszących się do uczestniczących w nich studentów, a następnie przekazują wyniki tej weryfikacji prodziekanom oraz radom programowym.
5. Nauczyciel akademicki prowadząc dany przedmiot odpowiada za:
 - 1) zapoznanie się z efektami uczenia się na poziomie kierunku i przedmiotu (tzw. matryce odniesienia)

- 2) osiągnięcie efektów uczenia się dla przedmiotu/modułu,
 - 3) monitorowanie prawidłowości i aktualności efektów uczenia się zdefiniowanych dla przedmiotu lub modułu zajęć,
 - 4) aktualizowania sylabusu do zajęć poprzez zgłaszanie zmian do koordynatora przedmiotu/modułu lub Przewodniczącego rady programowej,
 - 5) opracowania kryteriów jakościowych i ilościowych umożliwiających oceny osiągnięć studentów w zakresie efektów uczenia się,
 - 6) opracowania zasad zaliczania, zgodnie z zaleceniami niniejszej procedury,
 - 7) komunikację z innymi prowadzącymi zajęcia w celu zapewnienia spójności w kształceniu w ramach danego przedmiotu np. relacja: prowadzący wykład – ćwiczenia,
 - 8) opracowanie scenariuszy symulacji medycznej, w przypadku kierunków medycznych,
 - 9) dokonania oceny osiągnięć studenta w ramach przedmiotu/modułu zgodnie z opracowanymi, na podstawie niniejszej procedury, zasadami ich zaliczania,
 - 10) udzielenie informacji zwrotnej studentom (adekwatnie do formy zaliczenia),
 - 11) przekazania pełnej dokumentacji osiągnięć studenta do dziekanatu, celem ich archiwizacji (w przypadku, gdy weryfikacja efektów uczenia się była prowadzona w formule stacjonarnej). W przypadku, gdy niektóre z prac zaliczeniowych były np. przesyłane poprzez platformę Online WSB archiwizacja odbywa się automatycznie,
 - 12) zapewnienie zgodności procesu oceniania z zasadami etyki akademickiej oraz przeciwdziałanie nieuprawnionemu wykorzystaniu narzędzi AI.
6. Pracownik dziekanatu jest odpowiedzialny za prowadzenie i archiwizację dokumentacji osiągnięć studenta.
7. Zespoły ds. oceny stopnia realizacji efektów uczenia się odpowiedzialne są za cykliczną ocenę stopnia realizacji efektów uczenia się na danym kierunku studiów.

§ 11. Dokumenty związane

1. Regulamin studiów
2. Procedura dyplomowania
3. Procedura antyplagiatowa
4. Regulamin egzaminu OSCE
5. Regulaminy praktyk
6. Regulamin ECTS
7. Zasady tworzenia, zatwierdzania i przeglądów programów studiów i efektów uczenia się

Załączniki

- Zał. 1. Ramowy System Oceny Studentów
Zał. 2. Zasady archiwizacji prac studentów
Zał. 3. Zasady przygotowywania projektów

RAMOWY SYSTEM OCENY STUDENTÓW I STUDENTEK

I. Uwagi wstępne

1. Przyjmuje się, że podstawą uzyskania oceny pozytywnej jest osiągnięcie efektów uczenia się określonych w sylabusie z uwzględnieniem ich znaczenia dla realizacji założeń przedmiotu.
2. Przedstawione w *Ramowym systemie oceny studentów* kryteria jakościowe i ilościowe mają charakter zaleceń, których celem jest wprowadzenie uczelnianych standardów ocen osiągnięć studenta w zakresie wszystkich przypisanych do programu kształcenia efektów uczenia się.
3. Przyjmuje się, że:
 - efekty uczenia się odnoszące się do kategorii wiedza są nabywane przez studenta przede wszystkim na zajęciach w formie wykładów i przez samodzielne studiowanie oraz w mniejszej części poprzez inne formy zajęć,
 - efekty uczenia się odnoszące się do umiejętności i kompetencji społecznych są nabywane przede wszystkim przez studenta na zajęciach w formie seminariów, laboratoriów, ćwiczeń, projektów oraz praktyk.
4. Weryfikacja kompetencji językowych prowadzona jest w sposób kompleksowy i obejmuje wszystkie sprawności (rozumienie ze słuchu i tekstu, mówienie oraz pisanie), w tym posługiwanie się językiem specjalistycznym właściwym dla danej dyscypliny, z wykorzystaniem zróżnicowanych metod oceny (m.in. testów, wypowiedzi ustnych i pisemnych, zadań praktycznych), adekwatnych do poziomu kształcenia, zapewniając osiągnięcie co najmniej poziomu B2 na studiach I stopnia oraz B2+ na studiach II stopnia lub jednolitych studiach magisterskich.

II. Zalecane metody stosowane do weryfikacji efektów uczenia się:

1. Wiedza

Do oceny efektów uczenia się w kategorii „wiedza” zaleca się stosowanie następujących metod: egzamin (pisemny lub ustny), kolokwia, testy wiedzy, przygotowane zgodnie ze standardami Akademii WSB, prezentacje (ustne lub pisemne), ocena aktywności studenta podczas zajęć, pisemne opracowania (esej, artykuł, sprawozdanie z badań), pisemny projekt (indywidualny lub grupowy), analiza case study, przegląd i synteza literatury, mapy pojęciowe, quizy formatywne oraz inne metody uwzględnione w zatwierdzonym sylabusie do zajęć. Zaleca się, aby metody weryfikacji:

- sprawdzały zrozumienie, interpretację i integrację wiedzy, a nie wyłącznie jej odtworzenie,
- obejmowały zarówno ocenę podsumowującą (summative), jak i kształtującą (formative),
- były projektowane w sposób ograniczający nieuprawnione wykorzystanie narzędzi AI (np. pytania kontekstowe, indywidualizacja zadań).

2. Umiejętności

Do oceny efektów uczenia się w kategorii „umiejętności” zaleca się stosowanie następujących metod:

- ocena wykonania konkretnych zadań praktycznych, projekty praktyczne (indywidualne i zespołowe), analiza case study, rozwiązywanie problemów,
- symulacje, w tym w oparciu o symulacje wysokiej i niskiej wierności,
- na kierunkach medycznych - egzamin praktyczny przeprowadzany w warunkach symulowanych, w tym z udziałem pacjenta symulowanego, lub w warunkach klinicznych, z użyciem kart obserwacji lub list kontrolnych,
- projekty realizowane w podejściu Problem-Based Learning (PBL), Challenge-Based Learning

ning (CBL) lub Design Thinking,

- prezentacje wyników pracy, raporty projektowe, projekty/zadania badawcze (indywidualne lub zespołowe), obejmujące formułowanie problemu badawczego, dobór metod i analizę wyników, analiza i interpretacja danych (ilościowych i jakościowych), w tym praca na rzeczywistych zbiorach danych,
- krytyczna analiza literatury naukowej oraz przygotowanie przeglądów literatury (literature review),
- opracowanie narzędzi badawczych (np. kwestionariuszy, scenariuszy wywiadów) oraz ich pilotażowa weryfikacja,
- artykuły o charakterze naukowym lub aplikacyjnym,
- studia przypadków oparte na realnych danych,
- egzaminy praktyczne (np. OSCE),
- portfolio prac studenta, w tym dokumentacja praktyk zawodowych (np. dzienniczek praktyk) obejmująca opis wykonywanych zadań, rozwijanych umiejętności.

Zaleca się, aby dobór metod weryfikacji efektów uczenia się oraz sposób formułowania zadań był dostosowany do profilu kształcenia (ogólnoakademickiego lub praktycznego), specyfiki kierunku oraz charakteru osiągniętych efektów uczenia się, w szczególności z uwzględnieniem odpowiednio rozwoju umiejętności badawczych lub kompetencji praktycznych np. aby:

- zadania miały charakter aplikacyjny i odzwierciedlały realne konteksty zawodowe (najczęściej w ramach profilu praktycznego),
- zadania rozwijały umiejętności badawcze, w tym formułowanie problemów badawczych, dobór metod, analizę danych oraz wnioskowanie (najczęściej w ramach profilu ogólnoakademickiego)
- ocena uwzględniała poprawność metodologiczną, krytycyzm poznawczy oraz umiejętność interpretacji wyników w oparciu o literaturę naukową,
- ocena uwzględniała zarówno proces, jak i rezultat pracy studenta,
- stosować różnorodne metody weryfikacji (triangulacja), szczególnie w przypadku złożonych efektów uczenia się.

3. Kompetencje społeczne

Do oceny efektów uczenia się w kategorii „kompetencje społeczne” zaleca się stosowanie następujących metod:

- obserwacja zachowań studenta, ocena pracy zespołowej, ocena umiejętności komunikacyjnych, organizacyjnych i przywódczych,
- analiza sposobu rozwiązywania problemów, ocena postaw etycznych,
- autoewaluacja i refleksja (np. dzienniki refleksyjne),
- ocena koleżeńska (peer assessment),
- samoocena.

Zaleca się, aby:

- stosować jawne kryteria oceny (np. rubryki),
- uwzględniać perspektywę różnych oceniających (np. nauczyciel, zespół, interesariusz zewnętrzny),
- wspierać rozwój kompetencji poprzez informację zwrotną (feedback).

4. Weryfikacja efektów uczenia się w kształceniu na odległość

W celu zapewnienia różnorodności, kompleksowości procesu weryfikacji efektów uczenia się, można pomocniczo stosować metody weryfikacji efektów uczenia się za pomocą narzędzi kształcenia na odległość, co zwiększa elastyczność i dostępność procesu dydaktycznego, umożliwia wdrażanie nowoczesnych form oceny oraz wspiera rozwój kompetencji cyfrowych studentów, w tym umiejętności efektywnego i odpowiedzialnego korzystania z technologii.

Do rekomendowanych metod weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych w ramach kształcenia na odległość należą:

- prace pisemne przygotowywane samodzielnie przez studenta, w tym: raporty z badań, sprawozdania projektowe, analizy case study, eseje, które mogą być zamieszczane na platformie e-learningowej OnlineWSB,
- prezentacje multimedialne wykonywane np. synchronicznie na platformie MSTeams
- egzaminy ustne realizowane z wykorzystaniem narzędzi do komunikacji online umożliwiających identyfikację studenta oraz, w uzasadnionych przypadkach, rejestrację przebiegu egzaminu,

dotychczasowo:

- aktywność w dyskusjach online (fora, czaty),
- zadania projektowe realizowane zespołowo w środowisku cyfrowym, przy użyciu cyfrowych narzędzi i platform do zespołowej pracy projektowej lub zarządzania projektem,
- nagrania wideo prezentujące wykonanie zadania: np. scenki, symulacje,
- analiza aktywności studenta w systemach e-learningowych (learning analytics).

Zaleca się, aby:

- metody weryfikacji były adekwatne do specyfiki kształcenia zdalnego i zapewniały rzetelność oceny,
- stosować rozwiązania zwiększające wiarygodność i autentyczność pracy studenta (np. obrona projektu, pytania uzupełniające),
- wykorzystywać dane z systemów cyfrowych do monitorowania procesu uczenia się i wczesnej identyfikacji trudności studentów.

5. Metody weryfikacji efektów uczenia się dobierane są adekwatnie do poziomu studiów, z uwzględnieniem zakładanych efektów uczenia się, stopnia ich złożoności, oczekiwanej głębokości przetwarzania wiedzy, poziomu samodzielności studenta oraz konieczności stopniowego przechodzenia od odtwarzania wiedzy do jej krytycznej analizy i zastosowania w złożonych, praktycznych kontekstach.

III. Wymagania dotyczące przedmiotów kończących się egzaminem lub zaliczeniem

1. Egzamin i zaliczenie mogą mieć formę pisemną, ustną lub mieszaną, a także obejmować elementy praktyczne (np. projekt, analiza przypadku, prezentacja, symulacja), adekwatnie do zakładanych efektów uczenia się.
2. Osoba prowadząca zajęcia ma obowiązek poinformować studentów podczas pierwszych zajęć o: formie zaliczenia lub egzaminu, zakresie materiału, kryteriach oceny (w tym progach punktowych lub opisowych), wymaganych formach aktywności (np. projekty, prace cząstkowe), zasadach dopuszczenia do egzaminu/zaliczenia.
Informacje te powinny być również udostępnione studentom w sposób trwały (np. w sylabusie lub na platformie e-learningowej).
3. Formy zaliczenia i egzaminów powinny być zgodne z efektami uczenia się określonymi dla danego przedmiotu oraz umożliwiać ich rzetelną weryfikację. Zaleca się stosowanie:
 - jasnych i transparentnych kryteriów oceny (np. rubryk),
 - więcej niż jednej metody oceny w przypadku złożonych efektów uczenia się,
 - zadań sprawdzających nie tylko wiedzę odtwórczą, ale również rozumienie, analizę i zastosowanie wiedzy.
4. W przypadku egzaminu pisemnego, egzaminator powinien przedstawić ocenioną pracę egzaminowanemu na jego życzenie w terminie do 14 dni od przeprowadzonego egzaminu.
5. Osoba prowadząca zajęcia zapewnia studentowi informację zwrotną (feedback) umożliwiającą zrozumienie uzyskanej oceny oraz wskazującą obszary do dalszego rozwoju, przy czym forma i

zakres informacji zwrotnej są dostosowane do charakteru zadania i mogą obejmować m.in. komentarz indywidualny (pisemny lub ustny), ocenę według wcześniej określonych kryteriów (np. rubryk) lub omówienie najczęstszych błędów i dobrych praktyk na zajęciach.

6. Proces weryfikacji efektów uczenia się powinien zapewniać rzetelność i wiarygodność oceny. W tym celu zaleca się: stosowanie zróżnicowanych metod weryfikacji (triangulacja), w uzasadnionych przypadkach uzupełnianie prac pisemnych o elementy ustne (np. obrona projektu), projektowanie zadań ograniczających możliwość nieuprawnionego wykorzystania narzędzi AI (np. zadania kontekstowe, indywidualizacja pracy, odniesienie do zajęć), dokumentowanie przebiegu egzaminów i zaliczeń. Dopuszcza się rejestrację przebiegu egzaminu w uzasadnionych przypadkach, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
7. Zaliczenie ćwiczeń, laboratoriów, zajęć klinicznych powinno nastąpić, jeśli student: uczęszczał na obowiązkowe zajęcia i był do nich odpowiednio przygotowany, tj. poznał i zrozumiał wiedzę zawartą w zadanej literaturze, należycie wykonał wszystkie ćwiczenia, projekty lub inne formy prezentacji uzyskanych efektów uczenia się określonych w sylabusie do zajęć.

IV. Zalecane kryteria jakościowe i ilościowe ocen.

1. Ocena końcowa powinna opierać się na ocenie jakości osiągniętych efektów uczenia się. W przypadku wykorzystania skal punktowych lub rubryk oceniania punktacja powinna pozostać w bezpośrednim związku z poziomem osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się.
2. Przyjmuje się, że podstawą uzyskania oceny pozytywnej (co najmniej oceny dostatecznej) jest osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się określonych w sylabusie na poziomie odpowiadającym wymaganiom dla oceny dostatecznej.
3. W celu określenia oceny końcowej zaleca się stosowanie poniższych przykładowych kryteriów jakościowych odnoszących się do poszczególnych wartości ocen:
 - **ocena 3.0** – student opanował wiedzę przekazaną w trakcie zajęć oraz pochodzącą z literatury podstawowej, posiada ogólną znajomość tematu, realizuje powierzone zadanie popełniając nieznaczne błędy, korygując je po odpowiedzi nauczyciela, korzysta z właściwych metod i narzędzi, ale wynik jego pracy posiada nieznaczne, nieistotne błędy. Nie poszukuje samodzielnie dodatkowych informacji, ma świadomość np.: etycznych lub społecznych konsekwencji proponowanych rozwiązań ale nie odnosi się do nich w realizowanym zadaniu. Prezentuje wyniki swojej pracy;
 - **ocena 4.0** – student dobrze opanował wiedzę przekazaną w trakcie zajęć oraz pochodzącą z literatury podstawowej co pozwala mu na rozpoznawanie problemów i wskazywanie ich rozwiązań, realizuje powierzone zadanie popełniając minimalne błędy, które nie wpływają na rezultat jego pracy, poprawnie korzysta z omawianych w trakcie zajęć metod i narzędzi. Samodzielnie poszukuje dodatkowych informacji ale wykorzystuje je w swojej pracy w niewielkim stopniu. Realizując (również w grupie) powierzone zadania wykazuje się samodzielnością w poszukiwaniu rozwiązań. Rozwiązując postawiony problem ma świadomość np.: etycznych, społecznych konsekwencji proponowanych rozwiązań i odnosi się do nich w niewielkim stopniu. Prosto i czytelnie prezentuje wyniki swojej pracy;
 - **ocena 5.0** – student opanował wiedzę przekazaną w trakcie zajęć oraz pochodzącą z literatury podstawowej co pozwala mu na rozpoznawanie problemów i ich rozwiązywanie, bezbłędnie prezentuje zadania, wyczerpująco tłumaczy stosowane metody lub procedury. Ma poszerzoną, w stosunku do poziomu wiedzy odnoszącej się do oceny 4.0, wiedzę związaną z obszarem problemowym, wykazuje się wiedzą pochodzącą z literatury uzupełniającej. Realizuje powierzone zadanie bezbłędnie. Poprawnie korzysta z metod i narzędzi. Samodzielnie poszukuje informacji i je wykorzystuje w swojej pracy. Realizując (również w grupie) powierzone zadania w pełni samodzielnie, poszukuje rozwiązań. Rozwiązując postawiony problem ma świadomość np.: etycznych, społecznych konsekwencji proponowanych rozwiązań i odnosi się do

najważniejszych z nich. Prosto i czytelnie prezentuje wyniki swojej pracy i podejmuje o nich dyskusje.

4. W kompetencjach nauczyciela znajduje się zdefiniowanie ocen cząstkowych (3.5, 4.5).
5. W przypadku przeprowadzanie pisemnych egzaminów lub kolokwiów, w ramach których student może uzyskać określoną pulę punktów przyjmuje się, że nauczyciel powinien tak skonstruować test lub listę pytań, zadań do rozwiązania podczas zaliczenia by uwzględniać kryteria jakościowe określone w ust.3. Kryteria ilościowe wskazujące na określony procent pozytywnych odpowiedzi należy traktować jedynie pomocniczo. Sumę punktów niezbędnych do uzyskania podczas egzaminu lub zaliczenia określonej oceny przez studenta wskazuje nauczyciel.
6. Kryteria jakościowe przypisane do poszczególnych ocen powinny być spójne z efektami uczenia się określonymi w sylabusie oraz umożliwiać ich rzetelną i przejrzystą weryfikację.
7. Zaleca się stosowanie opisowych kryteriów oceny w formie rubryk, które w sposób przejrzysty określają wymagania dla poszczególnych poziomów osiągnięcia efektów uczenia się.
8. Kryteria oceniania powinny być przedstawione studentom na początku zajęć i dostępne przez cały okres ich realizacji.
9. W procesie oceniania uwzględnia się nie tylko końcowy rezultat pracy studenta, ale również przebieg procesu uczenia się, w tym zaangażowanie, postęp oraz sposób rozwiązywania problemów.
10. W przypadku prac przygotowywanych samodzielnie przez studenta zaleca się stosowanie rozwiązań umożliwiających weryfikację samodzielności ich wykonania.

V. Oceny

1. Zgodnie z Regulaminem Studiów obowiązującym w WSB przy egzaminach i zaliczeniach stosuje się następujące oceny:

- bardzo dobry	5,0
- dobry plus	4,5
- dobry	4,0
- dostateczny plus	3,5
- dostateczny	3,0
- niedostateczny	2,0
2. Student, który uzyskał ocenę niedostateczną z zaliczenia przedmiotu może przystąpić w sesji poprawkowej do egzaminu tylko jeden raz, po wcześniejszym zaliczeniu tego przedmiotu. W przypadku uzyskania na egzaminie w pierwszym terminie oceny niedostatecznej bądź nieprzystąpienia do egzaminu w tym terminie, studentowi przysługuje prawo do zdawania egzaminu w drugim terminie. W przypadku nieuzyskania pozytywnej oceny w terminie poprawkowym student może uzyskać warunkowe zezwolenie na podjęcie studiów w semestrze następnym pod rygorem zdania egzaminu (zaliczenia przedmiotu) w terminie wyznaczonym przez Dziekana.
3. Student może ubiegać się o komisyjne sprawdzenie wiadomości. Warunki organizacji egzaminu komisyjnego określa Regulamin studiów.

Załącznik 2 do Systemu weryfikacji efektów uczenia się

ZASADY ARCHIWIZACJI PRAC STUDENTÓW

1. Pisemnymi pracami studentów są:
 - 1) śródsesemtralne prace pisemne studentów (kolokwia, testy, sprawdziany, prace projektowe itp.)
 - 2) zaliczeniowe i egzaminacyjne prace pisemne,
 - 3) prace dyplomowe (licencjackie, inżynierskie, magisterskie),
 - 4) publikacje,
 - 5) inne materiały potwierdzające zdobycie założonych w programie kształcenia efektów uczenia.
2. Śródsesemtralne, zaliczeniowe i egzaminacyjne prace pisemne studentów przechowywane są przez prowadzącego zajęcia z danego przedmiotu do czasu zakończenia bieżącego semestru. Student ma, w okresie 14 dni od ogłoszenia wyników, prawo wglądu do ocenianej pracy, jeżeli jest ona podstawą do zaliczenia przedmiotu.
3. Następnie prowadzący dane zajęcia ma obowiązek przekazania w terminie do 31 marca (semestr zimowy) i do 31 października (semestr letni) wszystkich prac do kierownika dziekanatu.
4. Jeżeli prace były zbierane poprzez platformę e-learningową lub do elektronicznego egzaminowania archiwizacja odbywa się automatycznie przez ww. systemy.
5. Prace powinny być dostarczone przez prowadzącego zajęcia w teczce, kopercie lub segregatorze opisanym:
 - nazwą kierunku,
 - numerem semestru,
 - imieniem i nazwiskiem prowadzącego zajęcia,
 - nazwą przedmiotu,Ponadto należy dołączyć skalę ocen i ewentualnie kryteria ocen.
W przypadku ustnego egzaminu nauczyciel jest zobowiązany do dostarczenia listy pytań egzaminacyjnych, na które odpowiadał konkretny student. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się rejestrację egzaminu ustnego.
Dopuszcza się dostarczenie przez prowadzącego zajęcia prac w wersji elektronicznej na płycie CD lub innym nośniku opisanej analogicznie do prac składanych w formie pisemnej.
W przypadku dostarczenia prac na płycie CD należy dołączyć wykaz ocen poszczególnych prac.
6. Prace przechowywane są w archiwum przez okres całego cyklu kształcenia.
7. Archiwizacja prowadzona jest w sposób zapewniający integralność, poufność i dostępność danych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
8. Prace dyplomowe składane są, recenzowane i skanowane w systemie antyplagiatowym przez Wirtualną Uczelnię.

Załącznik 3 do Systemu weryfikacji efektów uczenia się

ZASADY PRZYGOTOWANIA PROJEKTÓW

I. Wymogi podstawowe:

1. Projekt jest realizowany przez studenta w ramach zajęć przewidzianych w programie studiów i stanowi jedną z metod weryfikacji efektów uczenia się, w szczególności w zakresie umiejętności oraz kompetencji społecznych.
2. Projekt może przyjmować formę pracy pisemnej w postaci: analizy problemu, opracowania koncepcji rozwiązania, studium przypadku, raportu badawczego, projektu wdrożeniowego, dokumentacji technicznej lub innej formy adekwatnej do specyfiki zajęć. Szczegółowe wymagania określa nauczyciel akademicki w programie zajęć.
3. Projekt inżynieryjno-techniczny może przyjmować w szczególności formę projektu konstrukcyjnego, technologicznego, informatycznego, wdrożeniowego, organizacyjno-technicznego, automatyzacyjnego, logistycznego, projektowo-badawczego, dokumentacji technicznej, modelu, prototypu, symulacji, aplikacji, stanowiska badawczego lub rozwiązania usprawniającego proces, produkt, usługę bądź system. Forma projektu powinna być adekwatna do specyfiki kierunku studiów, zakładanych efektów uczenia się oraz możliwości organizacyjnych i technicznych uczelni.
4. Zakres przygotowywanego przez studenta projektu jest powiązany z nakładem pracy studenta niezbędnym do realizacji projektu, odzwierciedlonym poprzez zawarte w planie studiów punkty ECTS.
5. Projekt jest przygotowywany samodzielnie przez studenta. Dopuszcza się przygotowywanie projektów grupowych. W przypadku projektów grupowych:
 - prowadzący określa liczebność zespołu,
 - wymagane jest wskazanie wkładu poszczególnych członków zespołu,
 - dopuszcza się różnicowanie ocen w zależności od indywidualnego zaangażowania.
6. Projekt podlega ocenie.
7. Projekt powinien mieć charakter aplikacyjny, projektowy, badawczy lub wdrożeniowy i w miarę możliwości odnosić się do rzeczywistych problemów praktyki społeczno-gospodarczej, gospodarczej, przemysłowej, technologicznej, organizacyjnej lub środowiskowej. W przypadku projektów inżynieryjno-technicznych projekt powinien uwzględniać wymagania funkcjonalne i techniczne, ograniczenia projektowe, dobór metod, narzędzi, materiałów, technologii lub rozwiązań informatycznych, a także ocenę możliwości zastosowania proponowanego rozwiązania w praktyce.
8. W ramach realizacji projektu dopuszcza się korzystanie z narzędzi cyfrowych, w tym narzędzi opartych na sztucznej inteligencji, pod warunkiem zachowania zasad samodzielności pracy oraz transparentnego wskazania zakresu ich wykorzystania. W przypadku projektów wykorzystujących specjalistyczne oprogramowanie, narzędzia cyfrowe, środowiska symulacyjne, systemy CAD/CAM/CAE, narzędzia programistyczne, systemy pomiarowe lub platformy obliczeniowe student powinien wskazać zakres ich wykorzystania oraz sposób weryfikacji uzyskanych wyników.

II. Cele i efekty realizacji projektu

1. Przygotowanie projektu powinno ukształtować następujące umiejętności:
 - praktycznego zastosowania wiedzy zdobytej w trakcie zajęć,
 - identyfikowania i analizy problemów oraz formułowania propozycji ich rozwiązania,
 - pozyskiwania, selekcji, interpretacji i krytycznej analizy informacji z różnych źródeł,
 - integrowania wiedzy oraz wyciągania wniosków i formułowania uzasadnionych opinii,
 - prowadzenia logicznego i spójnego wywodu,
 - przygotowywania opracowań pisemnych oraz prezentacji wyników pracy,
 - posługiwania się precyzyjnym i poprawnym językiem specjalistycznym.
2. W zależności od specyfiki projektu jego realizacja może ukształtować dodatkowo umiejętności:
 - efektywnej pracy zespołowej i komunikacji,
 - planowania i organizacji pracy projektowej,
 - diagnozowania i oceny złożonych problemów,
 - stosowania metod analitycznych, badawczych, symulacyjnych lub eksperymentalnych,
 - podejmowania decyzji w warunkach niepewności,
 - refleksji nad aspektami etycznymi, społecznymi i środowiskowymi proponowanych rozwiązań,
 - planowania badań naukowych i syntezy uzyskanych wyników,
 - posługiwania się właściwie dobranymi metodami dla zarządzania projektem i optymalizacji procesów.
3. W przypadku projektów inżynieryjno-technicznych przygotowanie projektu powinno dodatkowo rozwijać umiejętności:
 - identyfikowania potrzeb użytkownika, klienta, procesu, organizacji lub systemu technicznego,
 - formułowania wymagań funkcjonalnych, technicznych, użytkowych, środowiskowych, ekonomicznych lub bezpieczeństwa,
 - doboru metod projektowych, technologii, materiałów, narzędzi, komponentów, algorytmów lub rozwiązań organizacyjnych,
 - wykonywania podstawowych obliczeń, analiz, symulacji, modeli, schematów, rysunków technicznych, diagramów, dokumentacji projektowej lub dokumentacji kodu,
 - projektowania, testowania, weryfikowania i doskonalenia rozwiązań technicznych,
 - oceny wykonalności technicznej, ekonomicznej, organizacyjnej oraz środowiskowej proponowanego rozwiązania,
 - identyfikowania ryzyka technicznego, eksploatacyjnego, organizacyjnego, środowiskowego i związanego z bezpieczeństwem,
 - stosowania właściwych norm, standardów, dobrych praktyk branżowych oraz zasad etyki inżynierskiej

- prezentowania wyników projektu w formie zrozumiałej dla odbiorców technicznych i nietechnicznych.

III. Struktura projektu (rekomendowana)

Struktura projektu może być dostosowywana do specyfiki danego zadania, charakteru efektów uczenia się oraz rodzaju finalnego produktu, przy zachowaniu zgodności z założonymi celami dydaktycznymi i kryteriami oceny. W zależności od specyfiki zajęć projekt może przyjmować różną formę, np. może obejmować następujące elementy:

1. Strona tytułowa (w załączeniu)
2. Wprowadzenie
 - określenie celu projektu,
 - zdefiniowanie problemu lub zagadnienia,
 - uzasadnienie wyboru tematu.
2. Kontekst i analiza problemu
 - opis analizowanego zjawiska / organizacji / przypadku,
 - identyfikacja kluczowych uwarunkowań,
 - analiza danych (jeśli dotyczy),
 - odniesienie do literatury lub teorii.
3. Metodyka / podejście
 - opis zastosowanych metod, narzędzi lub podejścia (np. analiza, badania, modelowanie, Design Thinking, in.),
 - uzasadnienie wyboru metod.
4. Rozwiązanie / koncepcja
 - przedstawienie proponowanego rozwiązania,
 - warianty (jeśli dotyczy),
 - uzasadnienie wyboru.
5. Wdrożenie / zastosowanie
 - plan wdrożenia lub zastosowania rozwiązania,
 - identyfikacja ryzyk i ograniczeń,
 - zasoby niezbędne do realizacji.
6. Ocena efektów / wnioski
 - przewidywane rezultaty,
 - ocena skuteczności rozwiązania,
 - wnioski i rekomendacje.
7. Bibliografia / źródła
8. Załączniki (opcjonalnie) - (np. dane, narzędzia, materiały dodatkowe)

IV. Przykładowa rubryka oceny projektu

Poniżej przedstawiono przykładowe rubryki ocen. Zaleca się dopasowanie rubryk do specyfiki projektu i efektów uczenia, które dany projekt ma weryfikować.

Kryterium	Ocena 3.0	Ocena 4.0	Ocena 5.0
Zrozumienie pro-	Problem opisany ogólnie, częściowo	Problem poprawnie zdefiniowany	Problem trafnie i dogłębnie zdefiniowa-

blemu	nieprecyzyjny	i uzasadniony	ny, osadzony w kontekście
Analiza i wykorzystanie wiedzy	Ograniczona analiza, głównie odtwórcza	Poprawna analiza, wykorzystanie wiedzy z zajęć	Pogłębiona analiza, integracja różnych źródeł i koncepcji
Zastosowanie metod	Metody dobrane częściowo trafnie	Metody dobrane poprawnie i adekwatnie	Metody dobrane świadomie, z uzasadnieniem i refleksją
Proponowane rozwiązanie	Rozwiązanie poprawne, ale schematyczne	Rozwiązanie adekwatne i logiczne	Rozwiązanie innowacyjne, dobrze uzasadnione i spójne
Wnioski i rekomendacje	Wnioski ogólne, częściowo uzasadnione	Wnioski poprawne i logiczne	Wnioski pogłębione, krytyczne i dobrze uargumentowane
Wartość aplikacyjna / użyteczność rozwiązania	Rozwiązanie ma ograniczoną wartość praktyczną lub wymaga istotnego dopracowania przed zastosowaniem	Rozwiązanie jest praktyczne, adekwatne i możliwe do zastosowania w określonym kontekście	Rozwiązanie przedstawia wysoką wartość aplikacyjną, jest realistyczne, dobrze dopasowane do kontekstu i może generować wymierne korzyści
Forma i komunikacja	Praca czytelna, drobne błędy	Praca uporządkowana i klarowna	Praca wzorowo, konsekwentnie uporządkowana, spójna i profesjonalna
Określenie wymagań technicznych i funkcjonalnych	Wymagania określone ogólnie lub częściowo	Wymagania określone poprawnie i powiązane z celem projektu	Wymagania określone precyzyjnie, kompletne, uzasadnione i możliwe do weryfikacji
Dobór metod, narzędzi, technologii lub materiałów	Dobór częściowo trafny, słabo uzasadniony	Dobór poprawny i adekwatny do celu projektu	Dobór świadomy, uzasadniony, uwzględniający alternatywy, ograniczenia i dobre praktyki branżowe
Poprawność tech-	Rozwiązanie zasad-	Rozwiązanie po-	Rozwiązanie dopra-

niczna rozwiązania	niczo poprawne, ale zawiera istotne uproszczenia lub braki	prawne technicznie i spójne z wymaganiami	cowane, spójne, efektywne i uzasadnione technicznie
Obliczenia, analizy, symulacje lub testy	Wykonane w ograniczonym zakresie lub z brakami	Wykonane poprawnie i adekwatnie do charakteru projektu	Wykonane rzetelnie, pogłębione, właściwie zinterpretowane i wykorzystane do oceny rozwiązania
Dokumentacja techniczna	Dokumentacja niepełna lub częściowo nieczytelna	Dokumentacja uporządkowana, poprawna i wystarczająca do zrozumienia rozwiązania	Dokumentacja kompletna, profesjonalna, spójna i zgodna z przyjętymi standardami
Weryfikacja i walidacja rozwiązania	Sposób sprawdzenia rozwiązania opisany ogólnie	Rozwiązanie zweryfikowane przy użyciu adekwatnych metod	Weryfikacja przeprowadzona rzetelnie, z analizą wyników, ograniczeń i możliwości doskonalenia
Bezpieczeństwo, niezawodność i aspekty środowiskowe	Uwzględnione w ograniczonym zakresie	Uwzględnione poprawnie, adekwatnie do charakteru projektu	Uwzględnione kompleksowo, z identyfikacją ryzyk i propozycją działań ograniczających
Samodzielność / wkład pracy	Wymaga wsparcia, ograniczona samodzielność	Praca w dużej mierze samodzielna	Wysoki poziom samodzielności i inicjatywy
Współpraca zespołowa (dla projektów zespołowych)	Współpraca w zespole była ograniczona; widoczne nierówne zaangażowanie lub trudności w organizacji pracy	Zespół współpracował poprawnie, zadania zostały podzielone i zrealizowane w sposób skoordynowany	Zespół wykazał wysoki poziom współpracy, efektywnej komunikacji, odpowiedzialności i wzajemnego wspierania się w realizacji celu

V. Postanowienia końcowe

Projekty przygotowane przez studentów podlegają archiwizacji zgodnie z zasadami określonymi w dokumencie *Zasady archiwizacji prac studentów*.

Załącznik 1 do Zasad przygotowywania projektów

Akademia WSB

Wydział.....

Kierunek studiów:

Tryb studiów:

Semestr:

Numer albumu:

Imię i nazwisko studenta

TYTUŁ PROJEKTU:

Projekt pisany pod kierunkiem:

Tytuł/stopień naukowy, imię i nazwisko

Miejsce złożenia projektu (w zależności od wydziału Uczelni), data 20XX r.:

Dąbrowa Górnicza, r.